*Tamilmanam – International Research Journal of Tamil Studies*
*An international, peer-reviewed academic journal*
e-ISSN: 3049-0723
pISSN:3107-7781

தமிழ்மணம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar · Crossref DOI
SJIF Impact Factor 3.5 · Monthly
Vol. 12, No. 06 (2026) p420 TIRJTS-2026-0037
DOI: 10.63300/tamilmanam.v12i06.23

UGC Approved by Transparent Peer Review

RESEARCH ARTICLE

# சங்க இலக்கியத்தில் இரவுப்பொழுதின் வழி வெளிப்படும் மனித உணர்வுகளும் வாழ்வியலும்

*Human Emotions and Ways of Life Revealed through Night in Sangam Literature*

முனைவர் பு. சுஷ்மிதா[1,*]

[1] உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை பெரி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, மண்ணிவாக்கம், சென்னை

***Corresponding author:** முனைவர் பு. சுஷ்மிதா, susipasks05@gmail.com

**ARTICLE INFO**

**Article history**
Received: 5 November 2026
Revised: 6 November 2026
Accepted: 9 November 2026

**Article ID**
TIRJTS-2026-0037

**Peer review**
Double-blind peer review

**Keywords**
Sangam literature
night
kangul
yaamam
kalavu
separation
Kuruntokai
way of life.

**ABSTRACT**

Sangam poets did not treat the divisions of the day — morning, evening, night and dawn — as mere units of time; they used them as settings through which human emotions are expressed. Among these, night holds a distinctive place in Sangam Akam poetry. This paper examines the vocabulary of night (kangul, yaamam, nallirvu, nallen yaamam), the role of night in kalavu (premarital love), the heroine's waiting, the metaphorical force night acquires in the poetry of separation, and the glimpses night offers into night watch, night travel, observation of nature and social life. Drawing primarily on Kuruntokai 6 and 387, the study argues that night in Sangam literature functions as a literary element that unites natural time, human emotion and social life.

**How to cite this article:** முனைவர் பு. சுஷ்மிதா (2026). சங்க இலக்கியத்தில் இரவுப்பொழுதின் வழி வெளிப்படும் மனித உணர்வுகளும் வாழ்வியலும். *Tamilmanam – International Research Journal of Tamil Studies*, *12*(06), 420. https://doi.org/10.63300/tamilmanam.v12i06.23
**Copyright and licence:** © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

## ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்கப் புலவர்கள் பகல், மாலை, இரவு, விடியல் ஆகிய பொழுதுகளை வெறும் கால அளவுகளாகக் கருதாமல், மனித உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டுக் களங்களாகக் கையாண்டுள்ளனர். அவற்றுள் இரவுப்பொழுது சங்க அக இலக்கியங்களில் தனித்துவமான இடத்தைப் பெறுகிறது. இக்கட்டுரை இரவைக் குறிக்கும் கங்குல்,

யாமம், நள்ளிரவு, நள்ளென் யாமம் ஆகிய சொல்லாட்சிகள், களவொழுக்கத்தில் இரவின் பங்கு, தலைவியின் காத்திருப்பு, பிரிவுத் துயரத்தில் இரவு பெறும் உருவக ஆற்றல், இரவின் வழி வெளிப்படும் இரவுக்காவல், இரவுப் பயணம், இயற்கை அவதானிப்பு, சமூக வாழ்க்கை ஆகியவற்றை ஆராய்கிறது. குறுந்தொகை 6, 387 உள்ளிட்ட பாடல்களை முதன்மைச் சான்றுகளாகக் கொண்டு, இரவு என்பது இயற்கைப் பொழுது, மனித உணர்வு, சமூக வாழ்வியல் ஆகிய மூன்றையும் இணைக்கும் இலக்கியக் கூறாகச் சங்க இலக்கியத்தில் செயல்படுகிறது என்பதை இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது.

**முக்கியச் சொற்கள்:**சங்க இலக்கியம், இரவு, கங்குல், யாமம், களவு, பிரிவுத் துயரம், குறுந்தொகை, வாழ்வியல்.

## 1. முன்னுரை

தமிழரின் தொன்மையான வாழ்வியல், பண்பாடு, இயற்கையோடு கொண்டிருந்த நெருக்கம் ஆகியவற்றை மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கும் இலக்கியங்களுள் சங்க இலக்கியம் முதன்மையானது. எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் இயற்கையையும் மனித வாழ்க்கையையும் ஒன்றோடொன்று இணைத்துப் பதிவு செய்கின்றன. சங்கப் புலவர்கள் பகல், மாலை, இரவு, விடியல் எனப் பொழுதுகளை வெறும் கால அளவுகளாகக் கருதாமல், அவற்றை மனித உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டுக் களங்களாகக் கையாண்டுள்ளனர். தொல்காப்பியர் வகுத்த முதற்பொருள் அமைப்பில் நிலத்தோடு பொழுதும் இடம்பெறுவது, சங்க மரபில் காலம் பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறது.

அவ்வகையில் இரவுப்பொழுது சங்க அக இலக்கியங்களில் தனித்துவமான இடத்தைப் பெறுகிறது. காதலர்களின் சந்திப்பு, பிரிவு, காத்திருப்பு, ஏக்கம், அச்சம், தனிமை, துயரம் போன்ற பல்வேறு உணர்வுகளுக்கு இரவு பின்னணியாக அமைகிறது. அதேவேளையில் இரவின் வழியாக அக்கால மக்களின் காவல், பயணம், தொழில், இயற்கை நோக்கு, குடும்ப வாழ்க்கை போன்ற வாழ்வியல் செய்திகளையும் அறிய முடிகிறது.

எனவே, ‘சங்க இலக்கியத்தில் இரவுப்பொழுதின் வழி வெளிப்படும் மனித உணர்வுகளும் வாழ்வியலும்’ என்னும் இத்தலைப்பு, இரவை ஓர் இயற்கைப் பொழுதாக மட்டும் நோக்காமல், அதன் வழியாக வெளிப்படும் மனித உள்ளத்தையும் சமூக வாழ்வியலையும் ஆராய்வதாக அமைகிறது.

## 2. ஆய்வின் நோக்கங்கள்

- சங்க இலக்கியத்தில் இரவைக் குறிக்கும் சொல்லாட்சிகளையும் அவை உணர்த்தும் பொழுதுநிலைகளையும் அடையாளம் காணுதல்.

- களவு, காத்திருப்பு, பிரிவு ஆகிய அக நிலைகளில் இரவு பெறும் உணர்வுப் பங்கினை விளக்குதல்.
- இரவின் வழியாக வெளிப்படும் சங்ககாலச் சமூக வாழ்வியல் கூறுகளை (காவல், பயணம், இயற்கை அவதானிப்பு) வெளிக்கொணர்தல்.

## 3. ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வு விளக்கமுறை மற்றும் பகுப்பாய்வு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. குறுந்தொகை, அகநானூறு, நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு ஆகிய எட்டுத்தொகை அகநூல்களில் இரவு இடம்பெறும் பாடல்கள் முதன்மைத் தரவுகளாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் குறுந்தொகை 6, 387 ஆகிய பாடல்கள் விரிவான பகுப்பாய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இரவு என்னும் பொழுது (1) சொல்லாட்சி, (2) அக உணர்வு, (3) சமூக வாழ்வியல் என்ற மூன்று தளங்களில் ஆராயப்படுகிறது.

## 4. சங்க இலக்கியத்தில் இரவுப்பொழுதின் பதிவுகள்

சங்க இலக்கியத்தில் இரவு பல்வேறு சொற்களால் குறிக்கப்படுகிறது. கங்குல், யாமம், நள்ளிரவு, நள்ளென் யாமம் போன்ற சொற்கள் இரவின் வெவ்வேறு நிலைகளை உணர்த்துகின்றன. 'நள்ளென்' என்பது ஒலியடங்கிய ஆழ்ந்த அமைதியைக் குறிக்கும் குறிப்புச் சொல்லாகும். இரவு என்பது இருள் சூழ்ந்த காலமாக மட்டுமல்லாமல், இயற்கையின் மாற்றங்களைக் கவனிக்கும் காலமாகவும் சங்கப் பாடல்களில் இடம்பெறுகிறது. நிலவு, விண்மீன், இருள், இரவுப்பறவைகள், விலங்குகளின் நடத்தை, மலர்களின் மலர்ச்சி போன்ற இயற்கைக் கூறுகளுடன் இரவு இணைத்துக் காட்டப்படுகிறது.

அகநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றில்,

**கடல் மீன் துஞ்சும் நள்ளென் யாமத்து**

(அகநானூறு)

என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இத்தொடர் ஆழ்ந்த இரவுப்பொழுதைச் சுட்டுகிறது. 'கடல் மீன் துஞ்சும்' என்ற காட்சியின் வழியாக, மனிதர்கள் மட்டுமல்லாமல் இயற்கையின் உயிரினங்களும் இரவின் அமைதிக்குள் செல்கின்றன என்ற கருத்து வெளிப்படுகிறது. இதிலிருந்து சங்கத் தமிழர்கள் பொழுதுகளை மிக நுட்பமாகக் கவனித்து, இயற்கையின் செயல்பாடுகளோடு இணைத்துப் பதிவு செய்திருந்தனர் என்பதை அறியலாம்.

**அட்டவணை 1: இரவைக் குறிக்கும் சங்கச் சொல்லாட்சிகள்**

| சொல் | உணர்த்தும் பொருள் |
|---|---|
| கங்குல் | இரவு; இருள் சூழ்ந்த பொழுது |
| யாமம் | இரவின் ஒரு கூறு; நள்ளிரவுப் பொழுது |
| நள்ளிரவு | இரவின் நடுப்பகுதி |
| நள்ளென் யாமம் | ஒலியடங்கிய ஆழ்ந்த அமைதியுடைய நள்ளிரவு |

### *4.1 இரவு – இயற்கையின் அமைதிநிலை*

பகலின் இயக்கம் குறைந்து, இருள் சூழும் நேரம் இரவாகிறது. மனிதர்களின் வெளிப்புறச் செயல்பாடுகள் குறையும் நேரத்தில் உள்ளத்தின் செயல்பாடுகள் அதிகரிக்கின்றன. இதனால் சங்க அகப்பாடல்களில் இரவு என்பது உள்ளுணர்வுகள் தீவிரமடையும் பொழுதாக அமைகிறது. புற உலகின் அமைதியும் அக உலகின் கொந்தளிப்பும் ஒன்றையொன்று எதிர்கொள்ளும் முரண்நிலையைச் சங்கப் புலவர்கள் நுட்பமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

## 5. இரவும் காதல் உணர்வுகளும்

சங்க அக இலக்கியங்களில் இரவு காதலுணர்வுகளுடன் மிக நெருக்கமாகத் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. குறிப்பாகக் குறிஞ்சித் திணையில் தலைவன்–தலைவி சந்திப்பதற்குரிய சூழலாக இரவு அமைகிறது. குறிஞ்சித் திணைக்குரிய சிறுபொழுது யாமம் என்பதும் இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.

பகலில் சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் அதிகமாக இருப்பதால் தலைவன் தலைவியைச் சந்திப்பதில் பல இடையூறுகள் இருக்கலாம். இரவின் அமைதியும் மறைவும் காதலர்களின் சந்திப்புக்கு ஏற்ற சூழலை உருவாக்குகின்றன. இதனால் இரவு காதலின் மறைவிடமாகவும் சந்திப்பின் துணையாகவும் செயல்படுகிறது.

### *5.1 இரவு – களவொழுக்கத்தின் துணை*

சங்ககாலக் காதல் வாழ்க்கையில் ‘களவு’ என்பது திருமணத்திற்கு முன் தலைவன்–தலைவி இடையே நிகழும் காதல் உறவைக் குறிக்கிறது. இந்நிலையில் இரவு நேரம் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. அகப்பொருள் மரபு ‘இரவுக்குறி’, ‘பகற்குறி’ எனச் சந்திப்பிடங்களை வகைப்படுத்துவதும் இதற்குச் சான்றாகும்.

இருளின் மறைவு காதலர்களின் சந்திப்புக்கு உதவுகிறது. தலைவன் இரவின் துணையுடன் தலைவியைச் சந்திக்க வருகிறான். அதேவேளையில் இரவில் மலைவழியே வரும் தலைவனுக்கு நேரக்கூடிய ஆபத்துகளை எண்ணித் தலைவியும் தோழியும் அஞ்சும் நிலையும் பாடல்களில் காணப்படுகிறது. இதனால் இரவு ஒரு காலப்பொழுதாக மட்டும் இல்லாமல், காதல் நிகழ்வுகளின் செயல்பாட்டுக் களமாக மாறுகிறது.

### *5.2 இரவு – தலைவியின் காத்திருப்பு*

தலைவன் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற பின்னர், தலைவி அவனது வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதும் சங்க அகப்பாடல்களில் காணப்படுகிறது. பகலில் தொடங்கிய காத்திருப்பு இரவில் அதிகரிக்கிறது. ஒவ்வொரு ஒலியும் தலைவன் வருகிறானோ என்ற எதிர்பார்ப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இதன் மூலம் இரவு காதலின் மகிழ்ச்சியையும் எதிர்பார்ப்பையும் ஒருசேர வெளிப்படுத்தும் பொழுதாக அமைகிறது.

## 6. இரவும் பிரிவுத் துயரமும்

சங்க இலக்கியத்தில் இரவின் மிகச் சிறப்பான வெளிப்பாடு பிரிவுத் துயரத்தில் காணப்படுகிறது. தலைவன் பொருள் தேடிச் செல்லுதல், போர் அல்லது வேறு காரணங்களுக்காகப் பிரிதல் போன்ற சூழல்களில் தலைவி தனிமையில் வாடுகிறாள். பகல்பொழுதில் சுற்றியுள்ள செயல்பாடுகள் அவளது கவனத்தைச் சற்றே மாற்றினாலும், இரவில் அமைதி நிலவுவதால் தலைவனின் நினைவு மேலும் தீவிரமடைகிறது.

இதற்கு மிகச் சிறந்த சான்று குறுந்தொகை 387 ஆகும்.

**எல்லை கழிய முல்லை மலரக்**

**கதிர்சினந் தணிந்த கையறு மாலையும்**

**இரவரம் பாக நீந்தின மாயின்**

**எவன்கொல் வாழி தோழி**

**கங்குல் வெள்ளம் கடலினும் பெரிதே.**

(குறுந்தொகை 387, கங்குல் வெள்ளத்தார்)

இப்பாடலில் தலைவன் பிரிந்ததால் தலைவி துயரத்தில் இருக்கிறாள். தோழி அவளை ஆற்றியிருக்குமாறு கூறுகிறாள். அதற்குத் தலைவி, பகல் கழிந்து முல்லை மலரும் செயலற்ற மாலையைக் கூட இரவு என்னும் கரை வரை எப்படியோ நீந்திக் கடந்துவிடலாம்; ஆனால் அதற்குப் பின்னர் வரும் இரவு என்னும் வெள்ளம் கடலினும் பெரியதாக உள்ளதே என்கிறாள்.

‘கங்குல் வெள்ளம் கடலினும் பெரிதே’ என்ற வரி இக்கட்டுரையின் மையக் கருத்தை மிக அழகாக வெளிப்படுத்துகிறது. இரவு ஒரு வெள்ளமாகவும், அந்த வெள்ளம் கடலைவிடப் பெரியதாகவும் உருவகப்படுத்தப்படுகிறது. பிரிவுத் துயரத்தால் தலைவிக்கு இரவு முடிவில்லாததாகத் தோன்றுகிறது. ‘நீந்துதல்’ என்ற வினை, காலத்தைக் கடப்பதை நீரைக் கடப்பதாக உருவகிக்கும் கவிநுட்பம். இப்பாடலின்

அழகான உவமை காரணமாகவே புலவர் ‘கங்குல் வெள்ளத்தார்’ என்ற பெயரால் அறியப்பட்டார்.

### *6.1 இரவு – தனிமையின் வெளிப்பாடு*

இரவில் பிறர் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது பிரிவால் வாடும் தலைவிக்கு மட்டும் உறக்கம் வருவதில்லை. உலகம் முழுவதும் அமைதியாகத் தோன்றினாலும், அவளது உள்ளம் மட்டும் அமைதியின்றித் தவிக்கிறது. இந்நிலையைக் குறுந்தொகை 6 மிகச் செறிவாகப் பதிவு செய்கிறது.

**நள்ளென் றன்றே யாமம் சொல்லவிந்து**

**இனிதடங் கினரே மாக்கள் முனிவின்று**

**நனந்தலை உலகம் துஞ்சும்**

**ஓர்யான் மன்ற துஞ்சா தேனே.**

(குறுந்தொகை 6, பதுமனார்)

யாமம் ‘நள்’ என்று அமைதியுற்றது; மக்கள் பேச்சடங்கி இனிதாக உறங்கினர்; அகன்ற உலகம் முழுவதும் வெறுப்பின்றித் துஞ்சுகிறது; நான் ஒருத்தி மட்டுமே உறங்காமல் இருக்கிறேன் என்கிறாள் தலைவி. உலகின் கூட்டு உறக்கத்திற்கும் தலைவியின் தனித்த விழிப்பிற்கும் இடையிலான முரண், தனிமையின் ஆழத்தை உணர்த்துகிறது. இதனால் இரவு,

**இருள் → தனிமை → நினைவு → ஏக்கம் → துயரம்**

என்ற உணர்வுத் தொடரை உருவாக்குகிறது.

## 7. இரவின் வழி வெளிப்படும் சங்ககால வாழ்வியல்

சங்க இலக்கியங்களில் இரவு மனித உணர்வுகளுக்கான பின்னணியாக மட்டுமல்லாமல், அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறையையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

### *7.1 இரவுக்காவல்*

அரசர்கள், வீரர்கள், ஊர் மக்கள் ஆகியோரின் பாதுகாப்பில் இரவுக்காவல் முக்கியமானதாக இருந்தது. பகைவர்களிடமிருந்து நாட்டையும் ஊரையும் பாதுகாப்பதற்காக இரவில் காவலர்கள் பணியில் இருந்தனர். அகப்பாடல்களிலும் ஊர்க்காவலர் உலவுதல் காதலர்களின் இரவுச் சந்திப்பிற்குத் தடையாக அமைவதாகக் காட்டப்படுகிறது. இதன் மூலம் சங்ககாலச் சமூகத்தில் பாதுகாப்பு மற்றும் காவல் அமைப்பு இருந்ததை அறிய முடிகிறது.

### *7.2 இரவுப் பயணம்*

தலைவன் காதல் காரணமாகவோ, பொருள் தேடும் நோக்கத்திலோ, போருக்காகவோ பயணம் மேற்கொள்ளும் சூழல்கள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. இரவில் பயணம் செய்வது எளிதானதல்ல. இருள், காட்டு விலங்குகள், வழிப்பாதையின் ஆபத்துகள் போன்றவை இருந்தன. இதனால் இரவு சங்ககால மக்களின் பயண அனுபவங்களையும் அச்ச உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

### *7.3 இரவும் இயற்கையும்*

இரவின் வருகையோடு இயற்கையிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. சில மலர்கள் மலர்கின்றன; சில உயிரினங்கள் ஓய்வெடுக்கின்றன; சில இரவுயிரினங்கள் செயல்படத் தொடங்குகின்றன. குறுந்தொகை 387-இல் ‘முல்லை மலரக் கதிர்சினந் தணிந்த’ என்று பகல் மாலையாகி இரவாக மாறும் இயற்கைநிலையைப் புலவர் பதிவு செய்கிறார். முல்லை மலர்தலைக் கொண்டே மாலைப்பொழுதை அடையாளம் காணும் இந்நுட்பம், சங்கத் தமிழர்களின் நுண்ணிய இயற்கை அவதானிப்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

### *7.4 இரவும் சமூக வாழ்க்கையும்*

இரவு என்பது அனைவருக்கும் ஒரே அனுபவத்தைத் தரவில்லை. காதலருக்கு அது சந்திப்பின் நேரமாக இருக்கலாம்; பிரிந்தவருக்குத் துயரத்தின் நேரமாக இருக்கலாம்; காவலருக்குக் கடமையின் நேரமாக இருக்கலாம்; பயணிப்பவருக்கு அச்சத்தின் நேரமாக இருக்கலாம். இதனால் ஒரே இரவு வெவ்வேறு மனிதர்களுக்கு வெவ்வேறு பொருள்களை வழங்குகிறது.

**அட்டவணை 2: இரவு – மனிதர்களும் அனுபவங்களும்**

| மனிதர் | இரவின் அனுபவம் | வெளிப்படும் உணர்வு |
|---|---|---|
| களவுக் காதலர் | சந்திப்பின் நேரம் | மகிழ்ச்சி, எதிர்பார்ப்பு, அச்சம் |
| பிரிந்த தலைவி | முடிவில்லாத பொழுது | தனிமை, ஏக்கம், துயரம் |
| காவலர் | கடமையின் நேரம் | விழிப்பு, பொறுப்புணர்வு |
| பயணி | ஆபத்தின் நேரம் | அச்சம், எச்சரிக்கை |

## 8. ஆய்வு முடிவுகள்

- சங்க இலக்கியம் கங்குல், யாமம், நள்ளிரவு, நள்ளென் யாமம் எனப் பல சொற்களால் இரவின் நுண்ணிய நிலைகளை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது.
- களவொழுக்கத்தில் இரவு சந்திப்பின் துணையாகவும், கற்பு வாழ்வின் பிரிவுநிலையில் துயரத்தின் பெருக்கமாகவும் இரட்டைப் பங்கு வகிக்கிறது.

- ‘கங்குல் வெள்ளம் கடலினும் பெரிதே’ (குறுந்தொகை 387), ‘ஓர்யான் மன்ற துஞ்சாதேனே’ (குறுந்தொகை 6) ஆகிய வரிகள் பிரிவுற்ற மனத்தின் கால உணர்வையும் தனிமையையும் சிறப்பாகப் பதிவு செய்கின்றன.
- இரவுக்காவல், இரவுப் பயணம், இயற்கை அவதானிப்பு ஆகியவை சங்ககாலச் சமூக வாழ்வியலின் முக்கியப் பதிவுகளாக அமைகின்றன.

## 9. முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தில் இரவு என்பது வெறும் இருள் சூழ்ந்த காலப்பொழுது அல்ல. அது மனித மனத்தின் பல்வேறு உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் உணர்வுக் களமாகவும் வாழ்வியல் பதிவாகவும் விளங்குகிறது.

காதலர்களின் சந்திப்பில் இரவு மகிழ்ச்சியின் துணையாகிறது. தலைவனின் பிரிவில் அது ஏக்கத்தையும் தனிமையையும் அதிகரிக்கிறது. காத்திருப்பவருக்கு அது முடிவில்லாத பொழுதாகத் தோன்றுகிறது. காவலருக்கு அது கடமையின் நேரமாகவும், பயணிப்பவருக்கு அச்சத்தின் நேரமாகவும் அமைகிறது.

குறுந்தொகையின் ‘கங்குல் வெள்ளம் கடலினும் பெரிதே’ என்ற வரி, பிரிவுற்ற உள்ளத்திற்கு இரவு எவ்வளவு நீண்டதாகவும் துயரமானதாகவும் தோன்றுகிறது என்பதைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகிறது.

எனவே, சங்க இலக்கியத்தில் இரவு என்பது இயற்கைப் பொழுது, மனித உணர்வு, சமூக வாழ்வியல் ஆகிய மூன்றையும் இணைக்கும் முக்கியமான இலக்கியக் கூறாகக் கருதலாம். இரவைப் பற்றிய சங்கப் பதிவுகள், அக்காலத் தமிழர்களின் இயற்கை அறிவையும், காதல் உணர்வையும், சமூகப் பொறுப்பையும், வாழ்வியல் நுட்பத்தையும் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

## துணைநூற்பட்டியல்

**References**

குறுந்தொகை – மூலமும் உரையும். உ.வே. சாமிநாதையர் (பதிப்பு). சென்னை: உ.வே.சா. நூல் நிலையம்.

அகநானூறு – மூலமும் உரையும். ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், ரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை (உரை). சென்னை: திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

நற்றிணை – மூலமும் உரையும். பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் (உரை). சென்னை: திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

ஐங்குறுநூறு – பழைய உரையுடன். உ.வே. சாமிநாதையர் (பதிப்பு). சென்னை.

தொல்காப்பியம் – பொருளதிகாரம் (அகத்திணையியல்). இளம்பூரணர் உரை.

மு. வரதராசனார். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. புதுதில்லி: சாகித்திய அகாதெமி.

மா. இராசமாணிக்கனார். தமிழ் இனம். சென்னை.

தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம். சங்க இலக்கியப் பாடங்கள் (இணையவழிக் கல்விப் பொருள்).